

*Libent. animo concedimus benedictionem apostolicam
omnibus et singulis qui operam dabant ad fiduciam
ecclesiae supradictae.*

Ex aedibus Vaticanis die 16. Junii 1915

Benedictus PP. XVI

BUTLLETÍ DE SANTA MARIA DEL COLLELL

SEGÓN BIMESTRE DE 1925

N.º 40

AMB CENSURA ECLESIASTICA

EL COLLELL A TRAVÉS DELS SEGLES

HISTORIA DEL SANTUARIO DE NUESTRA SEÑORA DEL COLLELL

DESDE SU ORIGEN Y FUNDACIÓN HASTA EL PRESENTE

por el Rdo. D. José Boera, profesor que fué de este Seminario-Colegio

CAP. X

DEVOCIÓN DE LOS PUEBLOS AL SANTUARIO DEL COLLELL

(Continuación)

Todas estas parroquias venían en procesión formada desde sus lugares respectivos a la Capilla de Ntra. Señora del Collell, presididas por sus Rdos. Cura-párrocos, lo que continuaron hasta a principios del siglo XVIII; más, del año 1717 en que fueron prohibidas las procesiones fuera parroquia por la Constitución XIII del Concilio Tarraconense convocado y presidido en Gerona por el Ilmo. Sr. D. Miguel de Taverner y Rubí, llegaban en tropa hasta el Oratorio o Cruz de piedra respectivamente, en donde tomaban descanso, y se organizaban las procesiones, mientras las campanas del Santuario anunciaban su llegada.

Una vez recogidos los romeros, se desplegaban las banderas, se ordenaban los peregrinos, y se daba principio a las plegarias y devociones, dirigiéndose enseguida a la Capilla de la Virgen rezando el Santo Rosario, o bien cantando la Letanía lauretana. Entre tanto la Comunidad se disponía para salir a recibirlos: tres de los capellanes vestidos con capa pluvial, uno de ellos con una imagen de Ntra. Señora, y los otros dos con bordones, acompañados de dos acólitos con candeleros y cirios encendidos, de dos Pabordes u otros con antorchas, y precedidos todos ellos de la Cruz y dos pendones, salían de la iglesia y se dirigían al portal del Prado o de San Miguel, según el punto de donde venían. Al llegar a su encuentro el Preste de la Comunidad hacía tocar la imagen de Ntra. Señora con la Vera Cruz de la procesión, y después de esta ceremonia, con el Crucífero a su derecha, iban todos a la Capilla continuando la letanía de la Sma. Virgen, o bien cantando el *Ave maris Stella*, que entonaba el que presidía la procesión. Al llegar a la iglesia se cantaba la antifona de Ntra. Sra. del tiempo corriente con acólitos y acompa-

ñamiento de órgano, y se concluía con la oración respectiva que cantaba el Preste de la procesión.

A la hora de costumbre, o según parecía a los devotos peregrinos, se celebraba la Misa mayor con toda solemnidad, regularmente con canto de infantillos y órgano, bien que en este caso daban alguna limosna al Maestro de Capilla en recompensa de su trabajo. Despues de la Misa, iban todos a visitar a Ntra. Sra. en su Camarin, y al Niño Jesús que está en una capilla inmediata, en donde hacían sus devociones según Dios les inspiraba, rezaban las oraciones para ganar las indulgencias que están concedidas, besaban las manos de la Sma. Virgen y de su bendito Hijo, y ofrecían sus limosnas y donativos, que siempre eran muchos los que se recogían en este concepto. De aquí pasaban a la Casa; en ella tomaban refección, y conversaban animadamente con los capellanes y demás residentes hasta la hora de marcharse; antes, empero iban a la iglesia a despedirse de la Santísima Virgen, cuyos gozos cantaban delante el altar mayor con asistencia de capellanes y acólitos y acompañamiento de órgano; despues el *Te Deum* con igual solemnidad, y por último salían de la Capilla en procesión, acompañados de la Comunidad, que les despedía en el mismo lugar y en la misma forma en que les había recibido.

Los de Bañolas y su término venían primeramente el martes de Pascua de Resurrección; despues fueron cambiando por distintas veces, y últimamente, en el segundo domingo de Mayo. Acompañábanles el Alcalde, dos concejales de la villa, y otro del término, un monje y dos beneficiados; aquel celebraba la misa mayor, que solía cantarse con mucha solemnidad, y estos asistían de ministros.

La villa de Báscara no tenía dia fijo, pero era siempre en tiempo de primavera. Esta peregrinación era muy edificante y ejemplar, porque al llegar a la Cruz de piedra los tres que llevaban el Santo Cristo, que era de tamaño natural, se vestían de cofrades de la Purísima Sangre, con las cinco llagas estampadas al pecho; los cetreros, ordenadores y otros muchos peregrinos se ponían túnicas rozagantes de bocarán negro; y luego, colocados en dos hileras con el bastón en una mano, vela encendida en la otra, rosario entre dedos, el cabello suelto y la vista baja, se dirigían a la Capilla, en donde hacían oración a Nuestra Señora por algún tiempo arrodillados. Por la noche asistían a las Completas, que se cantaban a continuación del Rosario, despues del toque de oración, con asistencia de capellanes y acólitos; y al día siguiente a la misa mayor, que oían puestos en dos filas y arrodillados siempre, a excepción del Ofertorio que hacían de dos en dos con mucho orden y regularidad, despues del cual volvían al mismo lugar de donde habían partido. Esta procesión cesó en 1727; bien que desde entonces solía venir una comisión del pueblo, que hacía celebrar una misa cantada en nombre de la universidad.

Las cuatro parroquias de los valles, a saber de San Andrés del Torn, de San Pedro de Mieras, de San Miguel de Campmajor y de San Vi-

cente del Cellent, por razón de su proximidad, y de ser sus pabordes obreros administradores de la Casa y Capilla de Nuestra Señora del Collell, han venido constantemente y regresado a sus pueblos en procesión formada hasta a principios del presente siglo; lo que fué permitido y autorizado por el Ilmo. Sr. D. José de Taverner y Dárdena, obispo de Gerona, cuando hallándose de visita en la presente iglesia del Collell, fué consultado por los pabordes administradores que lo eran en aquel año de 1721.

Las parroquias de Mieras y del Torn vienen de tiempo inmemorial el último sábado de Mayo, si no está impedido. Llega primero la del Torn, que a las ocho regularmente ya ha terminado la visita. La de Mieras, como tiene más extensión, y muchas casas de masía, necesita de más tiempo para reunirse la gente; y por eso siempre llega algo más tarde. Antes un cura presidía la procesión, y otro se adelantaba y disponía para celebrar la misa mayor, que siempre eran sobre las nueve cuando se cantaba. Luego despues fué costumbre decir tres misas solemnes: una para el pueblo y las otras dos para los vecindarios de Ruilles y Bugarolas. Empero, en el día de hoy vienen acompañados del Párroco, de otro cura, que dice la misa mayor para todos en común; bien que el vecindario de Bugarolas hace celebrar otra misa solemne a cuenta suya, cuando viene a visitar a Nuestra Señora por separado. En 1710 los de Mieras regalaron a la Santísima Virgen del Collell una bandera de damasco blanco, con la cual la Comunidad salía después a recibirlos.

La parroquia de San Vicente de Cellent no tenía día fijo, aunque, por lo común, era el último sábado de Mayo. Venían de la parte del Torn, y regresaban por Bugarolas, porque tenían costumbre de leer el último evangelio de la misa delante una Cruz que había en el collado de Collitzá, pasada la cual el Santuario se pierde de vista.

Las parroquias de San Miguel y San Martín de Campmajor, sufragánea suya, han venido constantemente el día de San Marcos u otro de Rogaciones. Los vecinos de San Martín iban en procesión a reunirse con los de San Miguel, y ambas llegaban en procesión con sus respectivas Veras Cruces, banderas y gonfalones; un capellán del Santuario celebraba la misa mayor, después tomaban refección, y regresaban a sus pueblos cuando era sobre la una de la tarde.

(Continuará)

ASSOCIACIÓ D' ANTICS ALUMNES

NOVES

En Gayetà Rahola i Escofet, advocat, ha obert bufet a Barcelona.

— En Manuel Pigem ha tingut exposada en les Galeries Arefias de Barcelona, una col·lecció de escullides teles de Banyoles, Santa Pau i de altres, els dies 17 d'Abril a 12 de Maig.

— El dia 13 d'Abril En Rafel Estartús i Gascons se uní amb el llaç del Sant Matrimoni amb Na Maria del Carme Tobella i Boet en el Reial Monastir del Montserrat, beneint-los el nostre antic professor Mn. Antoni Arcelos.

— En Jordi Codina i Arimón, llicenciat en Dret, fa els estudis del doctorat en la Central.

— Han rebut les Ordres Menors de mans del Rvdm. Sr. Bisbe els superiors d'aquest Casal en Domenec Morató Sutirà i En Joan Riera-devall Plà. També els antics alumnes En Carles Bastons Plana i En Lluís Constans Serrats.

— Dels nomenaments eclesiàstics darrerament signats per l'Il·lustríssim Prelat, devem esmentar els que segueixen:

Francisco Calderó i Bota, ecònom de Camallera,

Martí Legares i Banús, vicari de Olot,

Antoni Figueras i Canadell, capellà del Hospital de Banyoles,

Josep Codina i Turà, vicari de Hostalrich,

Miquel Torra i Bustins, vicari de Montagut,

Josep Turà i Suris, vicari de Lloret de Mar,

Josep Gratacòs i Puig, vicari de Caldes de Malavella,

Pere Punset i Bertràn, ecònom de Fitor,

Joan Sala-Campsaulina i Turet, vicari de Sant Feliu de Girona,

Tomàs Ribas i Descals, vicari de Riudaura,

Lluís Gassó i Figueras, vicari de Sant Privat de Bas, i

Miquel Planella i Marcé, ecònom de La Tallada.

LA CLERECIA GIRONINA

I LA SANTÍSSIMA VERGE DEL COLLELL

Era totjust en el proppassat Setembre que en la III Assemblea de Antics Alumnes, el R. P. Jaume Girón, C. M. F., en la seva acabadíssima ponència ens deia en l'epíleg: «Què significa Santa Maria del Collell per tot el clergat que aquí hem viscut i què significa pel clergat gironí en particular?... Pels que hem estudiat en aquesta Santa Casa, Santa

Maria ens recorda tota una munió de gràcies i bens que no sabem ni podem explicar»; i més avall afegia: «No és avui un fet evident, de tots vosaltres coneguts, que gran part, tal vegada la gran majoria de la clerecia gironina o és collellenca, o ha viscut sots la protecció amorosa de Santa Maria del Collell o sent pel Collell una estimació i un afecte ben notable? Es que pel clergat gironí el Seminari Col·legi del Collell és una preuada joia, una glòria ben envejable, un alberg de pau i alegria, un lloc de descans i de reconstitució per l'esprit en mig de les bregues del ministeri, un estoig que guarda els dies més falaguers de la seva vida, i és un far d'esperança per la regeneració de llurs pobles mitjant-sant la educació que aquí es dona a llurs joventuts.»

Bé ho degueren comprendre aixís, que el Collell *es un alberg de pau i alegria, un lloc de descans i de reconstitució per l'esprit en mig de les bregues del ministeri*, els sacerdots d'aquesta diòcesi, ordenats de prevere l'any 1922, que escolliren al Collell com a lloc de la seva primera assemblea, per a dir-ho aixís, com a centre al qual convergiren tots ells per a passar-hi la setmana de Pasqua d'enguany en santa i bona companyonia. Era bo de veurer com després de tres anys de ministeri es veien de nou aplegats els qui havien conviscut durant els anys de la seva carrera, i que molts d'ells no havien tornat a veurer desde'l jorn venturós de la seva ordenació sacerdotal. ¡Quins abraços i encaixades, quina efusiva intercomunicació als peus de Santa Maria del Collell!

Es clar que no es d'extranyar que fos el Santuari del Collell l'escollit com a lloc d'aquesta reunió si es té en compte que l'iniciador, fou l'antic alumne i bon collellenc Mn. Rafel Duràn, i que es vejà secundat per els seus condeixebles, tots ells ex-alumnes, Mn. Josep Albert, organista de Figueres, Mn. Francisco Birba, ex-professor i actualment vicari de Figueres, Mn. Pere Clapés, vicari de Ginestà, Mn. Enric Conill, id. de Navata, Mn. Joan Costa, id. de Llanàs, Mn. Jaume Frigola, id. de Calonge, Mn. Tomàs Ribas, id. de Riudaura, Mn. Joan Surifach, id. de Molló, i Mn. Josep Turà, id. de Lloret de Mar.

Es clar que un curs aixís pot anomenar-se collellenc: de 18 que el componen 10 son antics alumnes del Collell i algú altre lligat amb altres vincles al Collell, com per exemple, Mn. Ramón Bagudanch, actual vicari de Tossa, qui per haver-ho estat de Sant Miquel de Campmajor, serva per al Collell afectuosos records.

Dels altres restants, Mn. Lluís Amat, vicari del Mercadal de Girona, Mn. Josep Cisterna, id. de Torroella de Montgrí, Mn. Josep Dalmau, Director de la Escola Parroquial de Besalú, Mn. Joan Guix, vicari de Besalú, Mn. Josep Oliver, id. de Agullana, Mn. Francisco Valls, id. de Palafrugell i Mn. Esteve Vila, id. de Pals, alguns visitaren al Collell per primera volta, però a tots no pogué menys que corpèndrer-los l'ambient de pau i benestar, d'amistat i companyia, que poguéren fruïr durant la seva estada al Collell.

Aquell solemniat ofici celebrat amb tot l'esplendor litúrgic i bellament cantat per ells mateixos, aquella—diguem-ne aixís—assemblea ce-

lebrada al redós del Temple Nou que anava creixent—al menys aixís degué semblàr-los-hi—al impuls dels seus sentiments, aquell dinar tant companyívol, celebrat a la nostra hostatjeria, no s'esborrarà m'és—n'estem segurs—de la memòria d'aquells sacerdots qui tant bella prova de companyonia donaren al acudir tots, sens mancar-n'hi un, a aplegar-se al redós de Santa Maria del Collell.

Oh! aquest aplec de germans en sacerdoti com ens fa somniar un altre aplec molt més gran, l'aplec que hi hem de fer-hi en dia no llunyà tots els sacerdots del Bisbat de Girona, precedits per el Pare i Pastor, per a proclamar a Santa Maria del Collell patrona de la clerecia gironina. Perque Santa Maria del Collell cada dia va siguent més coneguda entre el clergat gironí; perque com imàn poderosíssim atreu la nostra Madona Apareguda els cors dels sacerdots de totes les comarques gironines.

Oh! el dia que poguem fer-hi la magna Assemblea de la declaració canònica del Patronatge de Santa Maria del Collell demunt el Sacerdoti del Bisbat de Girona; com retrunyiràn els murs del Casal a la veu unànim de la clerecia que li cantarà:

Sou Senyora i sou Majora
dels nostres cors jovinçans:
soms contents d'estar tothora
sots vostres ulls vigilants...

LA ESSLÉSIA EN CONSTRUCCIÓ

COS DE ZELADORS

(Continuació)

D. Joan Pujol Rubió, Barcelona.	2	ptes. mensuals.
» Josep Blanch Matas, Sant Feliu de Guixols.	1	» »
M. Joan Surifnach, Molló.	1	» »
D.ª Concepció Puig, Pineda.	1	» »

(Seguirà)

SUBSCRIPCIO GENERAL

MARS i ABRIL DE 1945

	<u>Ptes.</u>		<u>Ptes.</u>
Alumnes del segon curs de Batxillerat.	6	D. Joan Serra.	5
D. Antoni Moga.	25	D. ^a M. ^a Lluisa Duràn.	5
Sra. de Quintana.	5	M. Pere Serrat.	25
D. ^a Angela Puig.	5	D. Lluís Genover.	15
» Carme Sala.	3	» Esteve Olivas.	4
» Rita Huguet.	10	M. Vicens Clopés.	25
D. Joan Planas.	25	D. Josep Casanova.	15
Sreta. Carme Torres.	7	» Josep Castellanos.	10
D. Lluís Comerma.	10	Ll. B. a. a.	50
» Josep Bartrina.	38	M. Joan Geis.	10
Un devot, per obtenir una gràcia.	10	Sret. Josep M. Malagelada	2
D. Enric Sala.	20	D. Joan Serra.	50
» Josep Presas.	5	Sr. Sagué.	10
» Seraff Pujiula.	10	D. Agustí Encesa.	25
M. Pere Clapés.	5	J. F. G. en sufragi de Pi-	
Els sacerdots d'aquest Bisbat que acabaren la carrera en 1922, en sa visita colectiva a la Verge	150	lar Frigola de Terrades	10
M. Joan Sala.	25	D. Joan Bori.	5
		» Joan Arbat.	5
		» Francisco Burch.	50
		» Melxor Sala.	5
		D. ^a Dolors Pastors.	5
		D. Vicents Oliveras	25

Ingressat de la Associació de Zeladors

	<u>Ptes.</u>		<u>Ptes.</u>
D. Josep Caballero.	25	M. Carles Faixat.	6
» Francisco Moneanut.	12	» Sebastià Puig.	6
» Antoni Comas.	24	» Francisco Birba.	25
D. ^a Encarnació Nicolau.	24	D. Pere Parella.	2
» Rita Huguet.	12	D. Bonav. ^a Bossacoma.	6
M. Joan Codinach.	25	M. Joan Suriñach.	10
D. ^a Ramona Codina.	12	D. Miquel Vila.	24
Zeladors de Las Presas.	44'40	M. Antoni Cullell.	100
M. Josep Blanch.	1	D. ^a Dolors de Pont.	12
D. ^a Concepció Llongarriu de Busquet.	6	D. Ramón Adroher.	30
D. Josep Fort.	27	M. Miquel Dalmau.	12
» Lluís Quintana.	12	Un sacerdot.	10
D. ^a Dolors Estartús v. Garrido.	5	D. ^a Concepció Puig.	12
Sret. Joaquim Garrido.	5	D. Pere i D. ^a Concepció Illa.	18
M. Josep Garrido.	5	D. ^a Gràcia Peracaula.	10
» Josep Pol.	5	» Pietat Arnau.	12
» Joan Vallis.	12	D. Joaquim Veray.	5
» Josep Jordà.	14'50	M. Josep Soler.	25
		» Josep Soler de Morell.	12

	Ptes.		Ptes.
M. Josep Burch.	25	Soc. Josep Gibert.	120
D. ^a Pilar Frigola	12	M. Joan Massanella.	48
M. Narcís Juanola.	6	» Joaquim Dalmau.	30
» Francisco Puigmal.	3	D. Carles Puig.	12
» Jaume Arcelos.	15	D. ^a Petronilla Puig.	12
D. Marià Planas.	12	» Manuela Legares.	4
» Joaquim Figueras.	12	M. Antoni Figueras.	24
» Melxor Sala.	12		

NOTES:

- I. Ademès de la Benedicció apostòlica més amunt anotada, els cooperadors a la obra participaran de les gràcies següents: Cinquanta dies d'indulgència concedits per l'Ilm. Prelat de la Diòcesi, una Missa que es celebrarà cada dissapte, *Memento* dels Rvnts. Sacerdots del Collell, Comunió freqüent dels col·legials i salve quotidiana.
- II. Les almoines poden fer-se per conducte de qualsevol membre de la Junta i en els llocs següents:
 - A Girona.—Llibreries de Vda. Franquet i Successors de F. Geli.
 - A Barcelona.—D. Lluís Codina, carrer del Bisbe, 2 bis.
 - A Olot.—Llibreria de Ramón Bonet.
 - A Figueras.—Rvnt. Dr. D. Josep Jordà.
 - A Vich.—D. Marià de Rocafiguera, P. Major, 24.
 - A Banyoles.—D. Teodor Masgrau, Farmacèutic.
 - A La Bisbal.—D. Ferreol Vila, carrer Mesuras.
- III. Previ avis dels Rvnts. Sacerdots se cobrarà també dels seus respectius apoderats a Girona.

ESTAT DE CAIXA A 30 D'ABRIL DE 1925

Entrades		Sortides	
	Ptes.		Ptes.
Suma anterior.	145255'85	Suma anterior.	144645'75
Subscripció general.	715'00	Picapedrers.	1159'40
Cobrat dels zeladors.	846'90	Paletes.	1574'25
Venda d'obra cuita.	288'50	Rajolers.	200'00
Caixa d'almoines.	12'00	Ferrer.	163'35
		Ciment.	550'40
		Sorra.	188'75
		Un tamborell.	548'00
		4 dotzenes taulons.	816'20
SUMA.	147117'75	SUMA.	149846'10

RESUM

Sortides.	149846'10 pessetes
Entrades.	147117'75
DÈFICIT.	002728'35

RAPIDA

«¡Al·leluia! La Vara de Jessé ha florit: Déu ens ha tornat la pau reconciliant-ne lo pregó de la indignitat humanal amb les excel·lències de la divinitat, ¡al·leluia!». El triomf de la humanitat desvalguda amb la Resurrecció del Senyor, els cantics de juliança de l'Església al commemorar les festes pasquals, la dolcesa de la nostra *Regina caeli* gaudida..... vet-aquí, lector, la característica del Casal de Santa Maria en el mes d'Abril.

DEL CASAL

Dolçament i plàcida s'és anat desenrotllant la tasca acadèmica a les seuals que la *Sedes Sapientiae* regeix i governa amb tota cura, durant la secció del curs que ressenyem.

— El dia 18 de Març, vigília del Sant Patró de l'Església, de quina festa parlem en el lloc adient, teníem els col·legials retir espiritual, platicant-hi el Dr. Rabassa sobre la santa puresa, que en tot temps deu ornar el cor del jove.

— La festa onomàstica del nostre volgudíssim Prelat i Pastor era degudament celebrada el dia 24 del mateix mes, amb la natural joia de tots els escolars.

— Aiximateix el nostre Casal estigué de festa el dia 19, el de la solemnitat de Sant Josep, onomàstic del nostre volgudíssim Sr. Rector, qui rebé en aital diada belles mostres d'estimació i veneració dels de casa i dels amics de tot arreu.

— El dia 29, una bona representació de la «Congregació Mariana de Santa Maria del Collell»—passaven de cinquanta—presidits per llur director el Dr. Rodón; i acompanyant-los també els Rvnds. Costa, Alemany i Garrido, assistiren a la solemniat de inauguració del «Casal Marià» a la ciutat d'Olot. Amb pietós entusiasme seguiren les diferents solemnitats de la diada, i en l'acte del Casal hi parlà en nom dels seus companys el nostre alumne del Batxillerat En Lluís Coll i Viader, com també el Dr. Rodón, qui significà el gaudi i la esperança que'n copsava la ciutat muntanyenca. Agraïm, amb tota l'ànima el carinyós record que a Santa Maria del Collell dedicà el seu estimadíssim fill En Miquel Llosas i Serrat-Calvó, en el seu bell parlament del acte inaugural.

— Arribades les vacances de la Setmana Major sortia del Col·legi tota la nostra joventut escolar, i passades les diades de sant reculliment i de descans al costat de llurs famílies, retornaren amb el natural agre-dolç el dia 14 d'Abril.

— El dia 24, amb el retir del mes, se preparaven els nostres estudiants per a la festa commemorativa del 25 i els hi predicava del amor de Déu el Dr. Rabassa.

— Al arribar aquí devem anotar la trista nova del traspàs de la virtuosa mare del nostre Dr. Colom, ocorregut a Garrigàs el dia 29 de Abril. Demanem als nostres llegidors la caritat d'una pregària per a la sua ànima.

DELS CULTES

La Santa Quaresma, els dies de tristor d'esperit, en que tot cristià deu refermar si no reformar sa vida espiritual, ha tingut el prop-passat Març tot el caràcter que l'Església Santa sab imprimir a aquestes diades de sant reculliment.

— La gran festa anyal dels escolars, la diada del Angel de les Escoles, es celebrà enguany amb l'esplèndidesa i solemnitat de tots els anys. En donem ressenya completa a seguit de la *Crònica*.

— La festa del Sant Patriarca, del benaventurat Espós de Maria, es celebrà també solemnement havent esset ben extraordinàries la missa de comunió general, l'ofici, que celebrà el Sr. Rector, i la funció de la tarda, en que panegiritzà les glòries del Sant Patriarca Mn. Joan Font.

— Les festes marianes de l'Anunciació i dels Dolors de la B. Verge Maria, quiscuna amb llur caràcter, deien una volta més com se la honora a la Verge Santíssima en el seu tron del Collell, i com al peu de la Madona hi bateguen continuament els cors.

— Vingué la Setmana Santa, i quiscuna de les seves diades es desgranà amb plena i intensa penetració litúrgica pels que als peus de Maria seguïen els passos de la Passió i Mort de son Fill.

— La joia de la Pasqua, els alleluies que encelen, els cànctics de felicitació a la Reina dels màrtirs, donàven terme i bell complement a aquestes diades plenes de religiositat i de espiritualisme sencer.

— Al acabar l'Abril es son començades les romeries primaverals de la rodalia. Tots els pobles de la contrada entren en santa rivalitat per tal d'honorar més a la seva celestial Pastora. Les que han vingut a hores d'are—Sant Miquel, Marlant i Cellent—han sigut ben concorregudes i ben saturades d'amor a la Regina. No ho seran menys les que resten.

— En el nostre Santuari s'han celebrat misses a intenció de F. Plandíura, Rnd. J. Boix, A. Comas, Albert Soldevila, Celestina Negre, Llúcia Bosch de Canals, Maria Soler de Pujol, Joan Viñas, Joan Carreras, D.ª Rosa de Ballester, Rvnd. A. Arcelos, Francisca Puig de Sellarés, Joan de Ciurana i Mn. Bartomeu Vicens.

Ademés, se n'han dit en sufragi dels Rvnds. Joan Obrador, Albert Bernis, Joan Presas i Joan i Josep Molas; d'A. Rovira, Malaret, Francisca Masó vda. de Salavedra, Pilar Frigola de Tarradas, Joan Begàs, Fidel Mas, Anton Casellas, Isabel Solà Guarch d'Alarcón, Maria Torrent de Bertràn i Pujolàs.

Aiximateix, a més dels oficis de fundació i dels mensualment celebrats a intenció dels zeladors, se n'han celebrat a les intencions de Josep Busquets, Dolors Vilanova, Narcís Misser, Josep Estany, Josep Colom, Núria Estany, Maria Casademont, Josep Fort, Jaume Oliveras, Pere Suñé, Maria Llorens, Joan de Ciurana, Josep Serra, N. Cufi, Rvnd. Josep Turà, Dolors Rovira, Joaquina Aurich i Rovira, Angelina Aurich i Rovira i altres.

— Durant el bimestre Març-Abril les dades del culte son:

Març	380 misses;	15 oficis;	5390 comunions.
Abril	339 »	17 »	4365 »

DELS DEVOTS

El dia 5 d'Abril el nostre volgut antic company Mn. Enric Gàbana, avui director del *Col·legi-Academia de Sant Josep*, de Figueres, estigué amb uns quants del seus col·legials als peus de la nostra Madona a implorar una volta més la benedicció de la Mare.

— Trobant-se entre nosaltres, amb motiu de la solemnitat de la Pasqua, juntament amb sa volguda família, l'antic alumne En Venanci Castellanos i Ubach, demanà al Sr. Rector que es dignés beneir-li l'auto, lo que verificà el dia 13.

— El mateix dia arribàren en número de 28 els postulants i novicis dels Germans Maristes establerts a Pontós, acompanyats dels seus directors el G. Arseni Corcoy—germà del nostre Sr. Rector—i el G. Joan Pujiula. Després de saludar a la nostra Reina passàren el restant de la diada visitant el Casal, les dependències i els encontorns. A l'endemà es celebrà un ofici a la Santíssima Verge que cantàren tots ells i s'en entornàren portant dintre son cor una bella impressió de la dolcesa de la Madona del Collell.

— Els dies 14 i 15 tingué lloc la visita dels joves sacerdots ordenats l'any de 1922, de quin formós esdeveniment parlem en altre lloc del BUTLLETÍ.

— També aquesta secció té la seva nota trista, i és la pèrdua que la cristiana llar Verdaguer-Illa, de Mieras, ha sofert amb la mort del seu tendre fillet en Josep M.'. Al nostre benivolgut antic alumne i actual zelós metge del Casal, En Miquel Verdaguer, adrecem el nostre condol.

LA FESTA DE ST. TOMÁS D'AQUINO.

Al arribar als principis de Març, en que els pardals comencen a xarrotejar alegrois i el sol s'empuja i guaita pels bacs, entre els alzinars, i s'en va a joc més enllà de Finestres, fa bo d'observar la bellugadiga entre els col·legials de Santa Maria del Collell. No han pas florit encara els fruiterars ni ha passat el temps de contrició de la Quaresma, no som encare en vigílies de vacances. Un bell i joíós perèntesi s'és obert a la vida de seriositat laboriosa del Seminari-Col·legi: un fresseig preludi de primavera i l'atañar-se de quelcom extraordinari; unes converses més animades i un moviment general en la casa. Uns que escriuen lletres a tort i a dret, altres que comosen poesies; quins preparen representacions escèniques, i quins breguen en l'afinament de les peces de cant. I venen lletres i més lletres d'amics i familiars qui volen acompanyar-nos, i puja el tò de les converses i en estones d'esbargiment els petits corren i baladrejen... I es barregen els sons dels que canten, el declamar segur dels que reciten, les notes del armonium i els xisclets i rialles dels que juguen. I es munta l'escenari, tritllejen les campanes, s'encatifa i habilla l'església i tronen els petards... piten les bocines, dringuen les esqueles i vesteixen de festa els col·legials. Es festa grossa en el Seminari-Col·legi; la festa magna de St. Tomàs d'Aquino, la festa del Estudiant.

Aquest any es desgranàren ben agradoses les festes de St. Tomàs, anunciades amb escaients programes. A dos quarts de vuit del matí del dia 7, hi hagué missa de Comunió General i digué la plàtica preparatòria el Rnd. Josep Garrido, disposant amb reflexions atinades al acte gran de rebre al bon Déu. L'escolania, ben nodrida i afinada, cantà tendrament els formosos motets eucarístics «A la porta del meu cor»

(Romeu) i «Mon ànima us crida» (Otaño). A les deu, celebrà el solem-
nial ofici el M.ltre. Sr. Rector, D. Josep Corcoy, Pvre., assistit de
Mn. Joan Pelaó, com a diaca, i de Mn. Gregori Capella, com a sots-
diaca. Fou cantada amb força justesa la missa a tres veus, de V. Goicoe-
chea, «In honorem Immaculatæ Conceptionis B. M. V.». Al ofertori,
l'«O Doctor Optime» de C. Boyer, també a tres veus. I, al últim evange-
li, l'unissonal «Christus vincit», sobri i pulcre, per tots els collegials.

El panegíric, que digué el company de claustre Mn. Joan Font, Pvre.,
fou verament notable i posà de manifest com St. Tomàs fou tan gran
degut a sa puresa singular, a sa labor magna i a sa humilitat crescuda.

A dos quarts de set de la tarda, tingué lloc la funció solemne en ho-
nor del excels Co-patró de la Congregació; i en ella, acompanyats de
bon nombre d'amics i familiars, resàrem i cantàrem amb aquella pietat
i germanor que corpren i és tan pròpia del Col·lell i ha d'ésser tan
plaent al cel.

L'endemà dia 8, Comunió General de la Congregació, Ofici solemne,
funció mesal reglamentària, amb plàtica; una serie d'actes de pietat for-
mosos, devots i alenadors pels esperits que breguen en la vida, que bé
necessiten de coratge i fortitut, com remarcava en sa plàtica de la tarda
el Rnd. Director de la Congregació Mariana.

A dos quarts de sis de la tarda, es desenrotllà la nodrida Vetllada
Literario-Dramàtico-Musical, i, en bell consorci, la poesia i la música
celebràren al Angèlic Doctor d'Aquino. La peça popular catalana a cinc
veus mixtes, d'en Pérez Moya, «La Donzelleta», hagué d'ésser repetida,
i en veritat que a més d'ésser la peça musical ben inspirada, fou magis-
tralment executada sots la direcció de Mn. Ramón Marquès, Pvre. Les
altres composicions musicals: «Caligaverunt», a quatre veus mixtes, de
Vitòria, i «La Cançó nostra», sardana a sis veus mixtes, d'en Morera,
fóren fortament aplaudides per la nombrosa concurrència. El Srt. Sal-
vador Gras també hagué, i ben merescudament, bons aplausos en la
execució de la peça al piano.

Les poesies, amb son marge florit i matiat, constiituren un formós
marc que enclogué les interpretacions musicals, i els jovenets Emili
Castellanos, Joaquim Torras i Eduard Mercader sapigueren molt ben
dir en castellà, llatí i català, respectivament, les corresponents poesies de
cant inspirat a les virtuts del Mestre Angèlic.

Les representacions dramàtiques fóren ben agradoses al públic, vell i
jove; i cal felicitar particularment als joves aficionats Coll, Plà. Sanmi-
quel i Tarrés; amb ells fóren aplaudits els joves Mató, Bayés, Cardelús,
Caba i Costa. Bona i plena la vetllada, de veritat que fou a tots plaenta.

A les nou del matí del dia 9, com és ja pietosa costum en aquest Ca-
sal, fou cantada una missa solemne en sufragi dels professors i alumnes
passats a mellor vida... I aixís arribava a felix terme la serie d'actes ho-
norants al Angèlic Doctor i celebratius de la catòlica festa del estudiant:
unint-nos esperitualment amb nostres antecessors en les tasques escolars
i demanant al cel per a ells la llum perpetual, per la qual laboràren, i el
repòs etern, per al qual s'afanyaren.

No mancàren els partits de fut-bol, força animats i renyits, més que
més amb l'acompanyament de tants amics qui ens honoràren en aque-
lles diades i si interessants foren els que tinguéren els majors, ben diver-
tits i emocionants foren els que entre si es disputàren els nostres sim-
pàtics benjamins.

¡Que formosa i sens igual és aquesta festivitat en nostre Seminari-
Col·legial! Com queda amb caràcters inesborrables en el cor de tots els
estudiants; amb quina fruïció es recorda quan s'és fora del Casal de la
Verge Apareguda!

◆◆ CRÍTICA BIBLIOGRÁFICA ◆◆

Més llibres rebuts:

JESUCRIST, IDEAL DEL MONJO, per Dom Columba Marmión. Volum V de la Biblioteca Monàstica de Montserrat. Abadia.

MEMORÁNDUM DE MINERALOGÍA DESCRIPTIVA, per el Rd. Dr. D. Eugeni Aulet, pvre.

PROSES LLOREJADES, per Mn. Josep O. Pascual. Hormiga de Oro, Barcelona.

ENCICLOPEDIA ESPASA. Volum XXV.

La Escala blanca, per el Rvd. P. Ramón Ribera, C. M. F. Lleida. Tipografia Mariana. 1925.

Ben coneguda és de tots la visió de Fr. Lleó un dels primers deixebles del Serafi d'Assís. Lo que vegé Fr. Lleó és lo que a tots els cristians diu el P. Ribera en aquestes meditacions. Es la pràctica del consell que dona el venerable Tomàs de Kempis a tots els que desitjen de veres la santedat: «Invoqueu a Maria, penseu en Maria, encomaneu-vos a Maria.» Es la pràctica de la doctrina sobre la verdadera devoció a la Santíssima Verge ensenyada pel venerable sirvent de Déu Lluís Maria Grignón de Montfort. Al llegir aqueix llibre, ens sembla escoltar a la mateixa Santíssima Verge, que, apesar de la seva profunda humilitat, no pot menys que reconèixer la seva grandesa i canta plena d'un sant entusiasme: «Fecit mihi magna qui potens est.» «Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.» Ens sembla escoltar a la mateixa Santíssima Verge convidant-nos a tots a meditar les seves virtuts, gràcies i privilegis: «Venite, audite et narrabo, omnes qui timetis Deum, quanta fecit Deus animæ meæ.» Llegit aqueix llibre, ens sembla escoltar al melifluo St. Bernat exhortant-nos a invocar a Maria en totes les necessitats i tribulacions i en totes les circumstàncies de la vida: «Respice Stellam... voca Mariam... Mariam cogita... Mariam invoca.» Llegint aqueix llibre, és finalment, quan sentim tota la dolcesa d'aquelles paraules que digué Jesucrist moments abans de donar l'últim sospir allà en la Creu: «Ecce Mater tua.»

Es un llibre plé de doctrina teològica exposada amb un estil elegant al ensemps que al alcanç de totes les intelligències. Les virtuts, privilegis i fets principals de la vida de la Santíssima Verge estàn exposats en aquestes meditacions d'una manera atractiva y en un llenguatge saturat de pietat filial. Es el llibre una verdadera joia de literatura mariana que honra a la Congregació de Missioners del Immaculat Cor de Maria i qual lectura no dubtem serà molt profitosa a les ànimes.

Proses llorejades, de Mn. Josep O. Pascual. Hormiga de Oro, Barcelona.

El culte sacerdot barceloní acaba de publicar en aquest volum cinc treballs apològètics que li han sigut merescudament recompensats en diferents Jocs Florals. «Catalunya a la Immaculada», «Virtut moralitzadora del treball», «Dignificació del treball manual pel Cristianisme», «La Tradició i els destins de la Pàtria», «La Parròquia» son els temes que desenrotlla i que sab presentar en forma tan interessant i estil tan acurat que no dubtem serviran d'esplai als llegidors.

En veritat, no abunden les publicacions en català d'apologètica popular i per això hem d'aplaudir amb goig l'aparició d'un llibre que pot fer molt de bé a l'esperit del nostre poble.

L'autor, ademés, ha tingut el bon encert de cloure el seu llibre amb una abundant collecció de pensaments selectes de Balmes, Aparisi i Torres i Bages que tan de bo s'infiltrassin ben bé en el nostre pensament.

El volum pulcrament editat per la «Hormiga de Oro» consta de 160 planes i val 3 pessetes.

Enciclopedia Espasa. Tomo XXV.—Fui-Gibx.

Havem de donar compte als nostres llegidors de l'aparició d'un altre volum de la Enciclopèdia Espasa, nou carreu per a la construcció de aquest superb monument de la cultura espanyola.

En dir que aquest volum és digne parió dels publicats amb anterioritat a ell queda fet el millor elogi. Vegi sinó qualsevol els articles retolats: *Función, Funicular, Fusible, Fusil, Fusión, Galvanismo, Ganancial, Ganglio, Gangrena, Garantia, Gas, Géiser, Genesis, Geodesia, Geologia, Geometria* (amb extensa explicació de la no-euclidiana) *Geografia, Galicia, Ganges, Gante, Gerona, Génova*, i molts altres, i no podrà menys que donar-nos la raó, per la extensió amb que són tractats i per les il·lustracions que els embelleixen.

A n'això afegiu-hi les magistrals biografies, exemple les de *Fultón, Gabriel y Galán, Galeno, Galileo, Vasco de Gama, Gaudí*, els innombrables *García*, entre ells el famós Vicens, rector de Vallfogona, i haureu una petita idea del que es aquest volum de la monumental *Enciclopèdia Espasa*.

◆◆ NECROLOGIA ◆◆

Durant el bimestre Març-Abril han lliurat llur ànima a Déu els següents amics del Collell:

Joan Regàs i Masferrer, a. a., a Arbúcies.

Josep M.ª Verdaguer i Illa, fill del a. a. Miquel, a Mieras.

Antoni Malaret, pare del a. a. Alfons, a Barcelona.

Sebastià Bassa, avi dels a. a. Genís i Salvi Ponsatí, a Corsà.

Bartomeu Calm i Bassols, germà del a. a. Mn. Miquel, a Manresa.

Joan Fàbrega, germà del a. a. Rnd. Pere, a Mieras.

Josep Comella i Colom, a. a., a Barcelona.

Rnd. Jaume Suñé i Pagés, a. a., a Fitor.

Germà Francesc Negre i Balet, S. J., a. a., a Sarrià.

Pere Sala i Bou, pare del a. Pere, a Barcelona.

Narcís Franch i Dalmau; a. a., a Banyoles.

M.^a dels Angels Adroher, vídua de Manté, mare del a. a. Antoni, a Fornells.

Josep Vilardell, pare del a. a. Ramón, a Mataró.

Josep Rovira, oncle del a. Josep Balet, a Barcelona.

Isabel Solà de Alarcón, avia del a. Pere Moga, a Barcelona.

Maria Gracia Trasfí, vídua de Puig, a Olot.

Narcisa Romans de Colom, mare del nostre Dr. Joan, a Garrigàs.

Pere Palomeras i Cuffí, a. a., a Montagut.

Maria Torrent, a Sant Miquel de Campmajor.

Pere Carbó, oncle del nostre Mn. Font, a Torroella de Montgri.

Carme Demiquels, germana del a. Joan, a Sant Miquel de Campmajor.

Excm. Sr. Claudi López Bru, Marquès de Comillas, a Madrid.

————— R. I. P. A. —————

Al donar a les respectives famílies nostre condol preguem als lectors del BUTLLETÍ ofereixin algun sufragi a favor d'aquests difunts. Per a ells reseem diàriament un Pare nostre en el Sant Rosari.